

z njegovega obraza. Ves napor okoli njega je bil zaman. Čez nekaj minut je umrl. Njegovo smrt smatrajo za božjo kazen.

Obsodba radi nasilnega odvzema 1200 din. Lani 31. avgusta je vzel 31 letni zidar Franc Stepišnik iz Gorisnice pri Ptujju že pokojnemu poselniku Jakobu Vesenjaku v Zamušanskem gozdu nasilnim potom iz listnice 1200 din. Stepišnik je bil obsojen v Mariboru v minulem tednu na tri leta težke ječe.

Resnica je vendarle prišla na dan! V Celju sta bili lani 3. januarja obsojeni: 24 letna Marija Višner na 15 let ječe, njena 20 letna sestra Ana pa na 12 let. Višner Ana je umorila iz nasilne štiri otroke in med temi dva sinčka svoje sestre Marije. Ana je trdila pred sodniki, da jo je nagovorila k groznemu dejanju njena sestra Mari-

ja, kateri je prisodilo sodišče radi večje krivde 15 let. Višner Ano so odvedli v Begunje po obsodbi v tamošnjo žensko kaznilnico. Tamkaj je izpovedala Ana sestri prednici, da je krivo pričala zoper svojo sestro in da hoče to popraviti, ker je bila pri sv. spovedi in prejela naročilo, da mora zločin krivega pričevanja popraviti na merodajnem mestu. Dne 9. februarja se je vršila na okrožnem sodišču v Celju obnovitvena razprava, na kateri je bila Marija Višnar oproščena ter puščena na svobodo.

Za uboj tri leta. Zadnje dni se je zagovarjal pred kazenskim senatom v Celju na tajni razpravi 19 letni hlapec Albert Obrulj iz Resnika pri Zrečah. Imenovan je na Novega leta letos v Rebernikovi gostilni pri Sv. Kunigundi blizu Zreč smrtno zabodel Franca Videčnika. Obrulj je bil obsojen na tri leta ječe.

Pri motnjah v prebavi, pri napetosti, vzdigovanju, zgagi, povzročeni po hudi zapeki, je zelo primerno vzeti na večer pol kozarca naravnega »Franz-Josefovega« grenke vode, zjutraj na tešče pa isto množino. Prava »Franz-Josefova« voda se izkazuje vedno kot popolnoma zanesljivo sredstvo za čiščenje črev.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Med dohodki so na prvem mestu doklade, kojih donos je preračunan nekoliko višje radi zvišanja davčne podlage, kar je v zvezi z zadnjo reformo neposrednih davkov. Skupni donos doklad je preračunan na 69.717.000 dinarjev (v tekočem proračunu na 68.342.500 dinarjev). Doklade ostanejo neizpremenjene: 50% občna, 5% cestna, 5% zdravstvena in 35% šolska doklada. Delež na skupnem davku na poslovni promet, pri katerem je banovina najbolj krivično prikrajšana, ostane neizpremenjen na 2.9 milijona dinarjev. Trošarine ostanejo skoro neizpremenjene ter znašajo 40.4 milijona dinarjev. Donos davkov in taks je tudi ostal skoro neizpremenjen, namreč 19.4 milijona dinarjev.

Banovinski proračun je sestavljen zelo skrbno, podrobno ter ustrezajoče dejanskim potrebam v sedanjih težkih časih.

Banovinski proračun za leto 1940-41

Razprave banskega sveta naše banovine so bile zadnja leta na višini resnične parlamentarne korporacije. Banski svetniki so dobili tudi letos priliko, da izrazijo svoja mnenja ter stavijo svoje predloge v razpravi o posrednih točkah novega proračuna, ki znaša 139.631.260 din, kar pomeni, da je v primeri s sedaj veljavnim proračunom (1939/40) povečan za 2.8 milijona dinarjev.

Izdatki se razdelež na posamezne oddelke takole: občni oddelek in glavna pisarna din 7.152.280, upravni oddelek 1.758.200 din, kmetijski oddelek 10.273.420 din, prosvetni oddelek 26.364.700 din, tehnični oddelek din 39.988.070, oddelek za socialno politiko in narodno zdravje 12.938.060 din, finančni oddelek 18.035.620 din, oddelek za trgovino, obrt in industrijo 3.956.170 din, prispevek banovinskim zavodom 16.364.740 din, proračunski rezervni kredit 3.000.000 din.

Kmetijski oddelek izkazuje v glavnem iste postavke kot za tekoče proračunsko leto. Odpadla je postavka »gospodarstvo z gnojem«, in sicer prispevki za ureditev gnojšč v znesku 250.000 din ter prispevki za nabavo sesalk v višini 50.000 din. Na 315.000 din so bili od 200.000 din povečani izdatki za mlekarstvo. Znatno je bila povečana podpora za pospeševanje kmečkega ter delavskega vrtarstva, in sicer od 10.000 na 100.000 din. Za 50.000 din bodo povečane podpore združenim organizacijam. Med izrednimi izdatki je postavka 150.000 din kot povračilo Pokojninskemu skladu banovinskih uslužbencev za predujmovna izplačila in prispevek za zgradbo stanovanjskega poslopja »Kmetijske poskusne in kontrolne postaje«. Tudi postavka 100 tisoč dinarjev kot prispevek za ureditev banovinske kleti v Ljubljani je nova. Nekoliko povečani so bili v novem proračunu izdatki

za veterinarstvo in tako tudi za gozdarstvo, za urejanje hudoournikov in za komisijo za agrarne operacije. Pri tej je nova postavka 30.000 din, in sicer podpore za kultiviranje belokrajinskih steljnikov. V celnem so bili izdatki kmetijskega oddelka brez zavodov zvišani od 9.84 milij. din na 10.27 milij. din.

Posvetu

Za Avstrijo je zginila še »Ostmarka«. Ko je bila priključena Avstrija Nemčiji, so jo prekrstili iz Berlina v Ostmarko (vzhodno kraljino). Ostmarka je imela svojo deželno vlado na Dunaju, kjer je prebival vrhovni državni namestnik za vso pokrajino. Pred nedavnim je prenehala tudi Ostmarka z avstrijskimi deželami, ki so že bile prej preimeno-vane v »Reichsgaue« (državna okrožja) z namestniki na čelu, ki so bili istočasno voditelji strankine edinice in v podrejeni dunajski deželni vladi. Od 1. februarja so podrejene avstrijske dežele kot državna okrožja državnemu vodstvu v Berlinu. Nekdanja avstrijska cesarska prestolnica Dunaj je danes samo še sedež malopomembne upravne edinice, kakor sta Celovec ali Gradec.

Novo jamstvo za mir na Balkanu na vidiku. V ospredje sili načrt za sklenitev posebne črnomorske zveze, pri kateri bi sodelovale Turčija, Bolgarija in Romunija. Ta zveza bi bila branik proti prodiranju sovjetske Rusije na Balkan. Čeravno ne nameravati zavzeti sovražnega stališča napram Rusiji ne Bolgarija in ne Romunija in se zaenkrat radi prezaposlenosti na Finskem ni bati sovjetskega vpad na Balkan, so vendar vladni krogi v Bukarešti prepričani, da bi črnomorska zveza

predstavljala novo jamstvo miru na Balkanu. Črnomorska zveza bi bila seve povsem neodvisna od Balkanske zveze.

Francoski komunisti pod obtožbo. 44 francoskih komunističnih poslancev se mora zagovarjati pred pariškim vojaškim sodiščem. Obtoženi so, da so kljub prepovedi državnih oblasti začeli in nadaljevali z obnavljanjem razpuščene komunistične zveze ter se s tem pregrešili zoper najvišje državne interese v sedanji nevarni dobi.

Zoper brbljanje. Slabost človeške narave je brbljanje in čenčanje. Ni ta slabost svojska samo ženskemu spolu, marveč tudi moškemu. V nekem oziru je prazno čenčanje med moškim spolom še nevarnejše, ker se rado pokriva v obleko visoke politike. Za takšno brbljanje dajejo sedanje mednarodne razmere dovolj povoda in tvarine. V sedanjih prilikah mnogoteri nastopa v ulogi namišljenega velikega državnika in vojskovodje. Stvar bi ne bila sama po sebi nevarna, če ne bi bilo ušes, ki so sovražna državi in njeni dobrobiti. Takšna ušesa veliko več slišijo, kot se je v resnici govorilo, in o tem dalje poročajo. Takšnih ušes se najde povsod, v izobilju jih je tudi v naši državi. Narodni voditelj dr. Korosec je v svoji noveletni poslanici Slovencem

pričal, ali je orožje nabasano. Ko se je uveril o tem, je stopil pred deklico. Glavo je nekoliko sklonil ko bi k napada in brezčutno dejal:

»Kaj sem storil s tvojim očetom? Kaznoval sem ga kot zločinca.«

Nataša je zateturala in se naslonila na steno. Pogleda ni odmaknila od šubina.

On je spet stopil pred njo. Nepremično jo je gledal.

»Kak zločinec je bil moj oče?«

»Tat!«

Nataši se je zdelo, da so se tla zazibala pod njenimi nogami. Bala se je, da se bo zdaj zdaj zrušila.

»Da, tat,« je nadaljeval šubin. »Zasačil sem ga, ko je nesel z ribami napolnjeno košaro.«

Zasmejal se je in pikro rekel:

»Ah, sedaj se veče ne čudim, da si ti sveža in lepa ko kaka boljševisitka. Oče te je pital s dnjestrskimi ribami, ki sem jih jaz dal loviti za tovariše delavce v Jaski. Lepo hčer je hotel imeti. Uspelo mu je.«

Naglo je pomislil, da Karanzin ni zaslužil brce v trebuh, ko mu je bil predlagal, naj bi Natalijo zamenjal z Natašo.

»Molči!« je zavpila Nataša.

Šubin se je zasmejal.

»Ali si pozabila, pred kom stojiš?« je vprašal dostojanstveno in je pri tem izobilno prsi ter dvignil glavo.

»Ne, nisem pozabila! Stojim pred enim strahopetcem.«

»Pazi na besede!« je požugal predsednik vaškega sovjeta.

»Čemu? Bolje je, če bom mrtva kakor živa v tvojem prokletem rdečem peklju!«

»Tako misliš?«

»Da!«

»Potem mi bodi hvaležna, da sem tvojega očeta rešil tega, kar ti smatraš za rdeči pekel.«

»Kje je?«

»Ne boš ga več videla.«

»Mrtev je?«

»Mrtev!«

»Ah!...« je zajejala.

Sedaj je bilo konec njene navidezne moči in odločnosti. Vsa se je tresla. Z grozo v očeh je strmela v šubina.

»Ti si ga ubil?« je vprašala zamolklo.

»Da, jaz!« je mirno odgovoril.

Nataša je še enkrat zbrala moči, dvignila je roke in se zagnala proti šubinu. Ta je segel v žep. Prijel je za samokres.

»Varuj se!« je dejal kratko.

Nataša je spustila roke. Moči so ji spet opešale.

(Dalje sledi)

ki jo je zmogla lastovka. Iz nekega gnezda z na pol odraslimi mladici so odvedli samico z avtom v 132 km oddaljen kraj in so jo tam izpustili. Po 43.5 minute je lastovka sedela spet na svojem gnezdu v Lanzi. Za polet nazaj je rahila torej povprečno brzino 176 km na uro.

Čudna usoda

V Csoru na Madžarskem je 40 letnega poljedelca Jožefa Mikosa v peščeni jami zasulo. Njegov brat, ki je delal z njim, ga je sicer potegnil iz strašnega položaja, toda Mikos je dobil tako težke poškodbe, da je med prevozom v bolnišnico umrl. Usoda je hotela, da je Mikoševa žena v isti uri, ko je izgubila moža, rodila svojega četrtega otroka — dečka.